

JUDr. Milan Kyška

*3.7.1923 – Plzeň +24.7.2019 – Praha

Narodil se do rodiny policejního podúředníka Maxmiliána Kyšky a jeho ženy Marty /dámské krejčové/.

Po šťastně stráveném dětství se mu život zkomplikoval, neboť otec rodinu opustil. Z krize mu pomohl Skauting, kterému se plně věnoval.

V letech 1934-1942 studoval na Čsl. státním klasickém gymnáziu v Plzni. Studium zakončil maturitou.

Vysoké školy byly za války zavřené, proto nastoupil jako smluvní dělník u Československých drah, většinou jako výhybkář. Tam pracoval až do revoluce koncem války. Té se aktivně účastnil jako člen vojenského družstva. Za odbojovou činnost byl vyznamenán Stříbrným křížem Junáka za vlast a pamětním odznakem Gardy Plzeň.

Od srpna 1945 studoval na Právnické fakultě UK v Praze. V březnu 1949 byl prohlášen doktorem obou práva.

V roce 1948 odmítl vstoupit do KSČ a to následně silně ovlivnilo jeho možnosti zaměstnání. Proto uvítal místo skartačního referenta ve Sběrných surovinách v Praze v klášteře u Sv. Markéty. Tam pracoval až do nástupu do základní vojenské služby v roce 1949. Po dvou letech vojny se vrátil do Sběrných surovin, ale jeho plat nestačil k uživení rodiny. Situaci vyřešilo nařízení 70 000,, bílých límečků,, do výroby. Musel nastoupit 1.11.1952 do výroby v Elektrosignálu v Praze, kde pracoval na soustruzích a frézách 8 let. Za tu dobu se vyučil frézařem a absolvoval Státní průmyslovou školu strojnickou. Mnoha lidem v závodě byly jeho postoje nepohodlné. Nové místo však nemohl získat pro svůj špatný politický profil.

Až vedoucí Scénografického ústavu v Praze jej po konkurzu v roce 1960 přijal jako konstruktéra jevištních zařízení. Tam působil do roku 1965. Následně přešel do Výzkumného ústavu imunologického na funkci provozního náměstka ředitele. V letech 1961-1964 vystudoval večerně Lidovou konzervatoř při Kulturním domě Hlavního města Prahy.

V dubnu 1968 byl bývalými spolupracovníky ze Scénografického ústavu vyzván k přestupu do České televize Praha a pracoval na odboru Perspektivní koncepce. Srpen 1968 všechny koncepce rozvoje pohřbil. Začal tedy nově na úseku investic jako referent tech.org. rozvoje, kde zůstal až do důchodu.

Z manželství s Akademickou malířkou Evou Kyškovou se narodila roku 1954 dcera Barbora. Z jejího manželství se narodili synové Jakub/1978/ a Filip/1980/. V roce 1987 bylo manželství rozvedeno.

Roku 1998 vstoupil do druhého manželství s Mgr. Olgou Rohelovou

Společenská aktivita

Skaut od roku 1938 v oddílu Dakota v Plzni. Později vedoucí letních táborů vlčat oddílu Stopa

Člen skupiny roverů Junáka zvaný Kruh.

SČDO-Svaz českých divadelních ochotníků, roku 1968 spoluzakládal organizaci, měl významný podíl na vypracování stanov. Od roku 1969 až do roku 1985 byl předsedou svazu, následně tajemníkem.

Byl také režisérem amatérského divadla.

ČVTS-Česká vědeckotechnická společnost, člen pobočky České televize od roku 1974

ROH-člen od roku 1949, Klub seniorů nezávislé odb.org.ČT, předsedou byl v letech 2003-2013

SBČ-Společnost bratří Čapků, byl členem od roku 1981, členem výboru, redaktor Zpráv 1998-2005

MČ-Matice česká při Společnosti Národního muzea Praha-aktivní člen od roku 2000

Vyznamenání a ocenění

1944 Junák -Stříbrný kříž Junáka ZA VLAST

1989 Svaz divadelních ochotníků na Slovensku-Čestné uznání se zápisem do Pamětní knihy

SČDO ocenění ústředního výboru ZLATÝ HARLEKÝN

2000 SBČ pamětní medaile Karla Čapka

2008 Cena Karla Čapka za rok 2007, Trenčianske Teplice

2009 Čestný předseda SČDO